

SLOVENECA.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija v „Katoliški Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisopna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2. I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 237.

V Ljubljani, v ponedeljek 17. oktobra 1892.

Letnik XX.

Jugoslovanski klub in „Südsteirische Post“.

Po „Slovenčevem“ poročilu je tudi „Südsteirische Post“ omenjala značilne debate pri obnem zboru političnega društva „Slöge“, ali naj slovenski poslanci vstanejo v Hohenwartovem klubu, ali naj si osnujejo svoj jugoslovanski klub, ter med drugim pravi: „Kar se nas tiče, moramo odločno ugovarjati proti temu, kar je gosp. Rojic brez vseh dokazov trdil o nemških konservativcih. Tudi mi poznamo našo parlamentarno zgodovino poslednjega četrstoletja vsaj tako dobro, kakor dr. Rojic, in se popolnoma dobro spominjamo, da so nas nemški konservativci vedno radovoljno podpirali. Če skušajo nemški konservativci versko šolo doseči z našo pomočjo, je popolnoma prav in se spodobi, da jih pri tem podpiramo. Kaj bi jim naše zavezništvo koristilo, ko bi v nobenem vprašanju ne mogli zahtevati naše pomoči? V vojski in v politiki sklepajo se zveze iz sebičnosti, in če zmagajo zavezniki, se plen razdeli po dogovoru. Verska šola se pa ne tiče le nemških konservativcev, temveč se mi Slovenci moramo sami zánjo poganjati, posebno z ozirom na Koroško. O koroških učiteljih nam prihajajo v verskem in narodnem oziru poročila, katerih se bojimo priobčiti, zanašajoč se, da se enkrat stvar vendar na kompetentnem mestu preišče in presodi. Obrekovanje je, če se Staročehi slikajo samo kot vladna stranka. Pameten mož ne pusti nobene priložnosti in jemlje darove za narod tudi od vlade. Mislimo, da se češki narod zaradi tega ne pritožuje, da mu je dr. Rieger od vlade pridobil vseučilišče in še marsikaj drugega. Dolenjci tudi ne bodo zabavljali proti poslancu Šukljeju, ker se je toliko poganjal za dolensko železnico. Če se dá od vlade kaj doseči, naj bodo naši poslanci le vladi prijazni, kolikor hočejo. Opozicija ima le potem kaj zmišliti, če se od vlade ničesar doseči ne dá. Vsekako je Čehom staročesko podpiranje vlade več koristilo, nego sedanja mladočeška opozicija, ki je popolnoma

osamljena in nima najmanjšega upanja, da bi kaj važnega dosegla. Pusté Mladočehé govoriti in kričati in glasujejo proti njim. Če so poprej bile le drobtine, so sedaj še te izostale, in Mladočehi bodo s svojo umetnostjo kmalu na koncu. Sicer so pa izjave g. dr. Rojica, Makuča in Ličnja, le posnetek v „Edinosti“ in „Slovenskem Narodu“ nakopičene, iz „Narodnih Listov“ vzete politične modrosti. Ti ljudje in njih listi so vedno kaj imeli grajati na nemških konservativcih, naj bi ti bili nam storili tudi največje usluge. Nasprotno se pa pri njih ne dá omajati nezmotljivost in izbornost Mladočehov, naj ti delajo tudi največje napake in neumnosti. Mi smo o stvari, za katero se tukaj gre, že govorili in le ponavljamo, da „jugoslovanski klub“ v zvezi z Mladočehi ne more imeti nobenega vpeha, temveč bi nas le spravil v slabo ime pri merodajnih in mirnem razvoju države naklonjenih krogih. To bi nam le škodovalo, kajti naše postojanke na Koroškem, Primorskem in Štajerskem so slabe. Mi načelno nismo proti „jugoslovanskemu klubu“, pri gotovih razmerah utegne biti tak klub še neizogibno potreben, ali če hoče tak klub kaj doseči, mora se pač mnogo preopirati na nemške konservativce in Poljake, nego na Mladočehé, kateri si še politične veljave pridobiti niso znali (kar gotovo ni naša krivda).

Brez nemških konservativcev in Poljakov pač ni nobenega upanja, da bi dobili nam pravično večino, zatorej je g. dr. Rojica klic po opoziciji prenačljen. Počakajmo, da zaslišimo ta klic iz tabora nemških konservativcev in Poljakov, kajti še le tedaj bode pravi čas.“

Razvideti je iz teh besed, da je med Slovenci po vseh kronovinah še mnogo trezno mislečih elementov, katerih še ni za seboj potegnili nesmiselna, paevdo-radikalna agitacija slovenskih naprednjakov.

Sevéda te besede štajerskega lista niso bile po godu „Slovenskem Narodu“, kateri zato sevéda po svoji stari navadi osebno pikro napada pisatelja onih vrstic v „Südsteirische Post“, trdeč, da je ta članek

„popolno nepotreben in izzivajoč“, ki hoče „v jako nepravem času izzivati prepir“. — Gorjé mu od strani „Slov. Naroda“, kdor besedico izpregovori zoper Mladočehé, dasi se ti za Slovence tako malo menijo, kakor za lanski sneg, ter bi bili pripravljani, ako dobé svoje državno pravo, nas Slovence na milost in nemilost prepustiti našim narodnim sovražnikom.

Kdo, „Narodova“ gospóda, se je oglasil za pravice slovenskega naroda, teptane nedavno v državnem zboru? To ni bil nobeden od Vas v daveta nebesa povzdigovan Mladočeh, marveč bil je nemški konservativec dr. Ebenhoch, ki je izjavil, da nemški konservativci hočejo v tem oziru s svojimi slovenskimi tovariši solidarno postopati! — In vendar „Narod“ vedno in vedno svoje pero ojaštril proti nemškim konservativcem, brez katerih je Slovincem v Avstriji absolutno nemogoče doseči svojih pravic.

Shod katol. polit. društva v Šmariji.

Povsod so vidni vspehi I. slov. katol. shoda; očitni so pri nasprotnikih, a tudi pri prijateljih. Nasprotniki do sedaj v političnih vprašanjih deloma razdvojeni, združili so se vsled I. slov. katol. shoda, a družijo se tudi vedno tesneje prijatelji in semišljeniki katoliškega shoda. Navdušenje za sveto stvar, ki se navadno v trenutku vzbudi, a zopet hitro ugasne, to navdušenje za načela izražena na I. slov. katol. shodu v Ljubljani se vedno še ohranjuje, vedno bolj razširja med ljudstvo in med njim utrjuje.

To se je pokazalo tudi večerj pri javnem shodu katol. polit. društva v Šmariji pod Ljubljano. Zopet ta shod smemo zabelježiti med najlepše shode katol. polit. društva.

Odposlanci občinskega odbora pripeljali so se na vrh klanca nasproti ljubljanskim odbornikom in udom, iskreno jih pozdravili, rekoč, da si štejejo v čast, ker si je odbor katol. polit. društva izbral tudi

LISTEK

Družba sv. Mohorja — leta 1892.

(Sestavil Rastislav.)

I.

„Sedemindesettisoč sedemsto trije udje!“

S to kratko, a velepomniljivo vestjo razveselil je septembra meseca slavni odbor naše dične družbe sv. Mohorja slovensko občinstvo — z vestjo, pravim, da si lepše, boljše misliti ne moremo! — „57.703 udje!“ To vest sprejel je vsak zavedni Slovenec s srčnim veseljem, kajti preživo mu svedoči, da slovenski narod, dasi teptan in zaničovan od vseh strani, napreduje, srčnimi in vztrajnimi koraki hiti do prave, krščanske omike!

Ko je od leta 1882 do 1883 število Mohorjanov kar naenkrat poskočilo od 24.474 na 28.390, vskliknil je družbini odbor: „Letos se je družba razvila tako sijajno, tako velikansko, da njen razvitek presega vse naše nade, vse naše upanje.“¹⁾

Letos, po preteku 9 let, se je število, ki je vzbujalo leta 1883 toliko radost, zdatno podvojilo, in zato so pač utemeljene besede letošnjega

„družbinega oglašnika“: „Neskončna hvala bodi za vse to milemu Bogu, delivcu vseh dobrot, pa tudi iskrena zahvala požrtvovalni delavnosti premarljivih naših gg. poverjenikov in vzgledni ukaželjnosti vernega našega ljudstva! Tako proevitajoča družba nam je tolažba za marsikatero neugodnost in britkost, ki mali naš narod tare in zavira v hitrem napredku, pa ob jednem trdna nada še lepšega razvitka njegovega na podlagi neomajljive vernosti in kreposti.“²⁾

„57.703 udje!“ To je izbrana armada, katero so letos privedli navdušeni četovodje, goreči duhovniki in rodoljubi v šotor družbe sv. Mohorja.³⁾

Zares: seme, ki sta ga v rodovitno slovensko zemljo položila vzorna prvaka slovenska, diki naši: vladika Ant. Mart. Slomšek in profesor msgr. Andr. Einspieler, pognalo je čvrsta kali. Šibko drevesce gojili so z ljubeznijo in neumorno delavnostjo slovenski domoljubi duhovskega in posvetnega stanu. Vsemogočni dal je krepko rast, in drevesce, presajeno na cerkvena tla, vzraslo je v mogočno drevo, ki razprostira svoje veje po vsej slovenski zemlji, od sneženih Alp do sinje Adrije, od

laške meje do bratov Hrvatov; marsikatera vrla vejica pa je pognala i preko mej slovenskih, celó preko širnega morja do ameriškanskih rojakov. In leto za letom zajema ukaželjno naše ljudstvo od krepkega drevesa stotisočerega sadu!

„Po zatiranej Koroškej in Štirskaj, po tužni Istri in Benečiji, povsodi, kjer žugajo Tevtoni in Iredenta ugrabiti jezik in vero našemu narodu, povsodi donša to drevo vedno lepših sadov. V ubožnih kočicah kakor v hišah prvih veljakov slovenskih dobiš knjige te družbe. Čudovita je vez, tako lepo spajajoča jezik, vero v knjigah družbenih, čudovita je vez, spajajoča v tem narodnem velehramu nesložne sinove.“⁴⁾

Poročati o velikanskem napredku slavne naše družbe v letošnjem letu, o njenem delovanju in gibanju, je namen naslednjim vrstam, — a natančnejšo kritiko družbinih knjig prepuščamo za to poklicanim gospodom.

II.

Kakor rečeno, štela je družba sv. Mohorja letos 57.703 ude, ki se tako-le razdelé na posamezne škofije:

¹⁾ „Koledar za leto 1893“, str. 151.

²⁾ Primeri: „Koledar za leto 1889“, str. 101.

⁴⁾ „Amerikanski Slovenec“, I. letnik, št. 40. od 23. septembra 1892. leta.

¹⁾ „Koledar za l. 1884“, str. 29.

Smarije za svoj javen shod. Odbor naj bo prepričan, da bo našel tukaj zvestih in delavnih somišljenikov, ki bodo vsikdar čvrsto stali na strani katol. polit. društva. Dobro nam torej došli v naši občini, ki Vas je željno pričakovala! — Podpredsednik katol. polit. društva vodja g. Povše zahvali se v iskrenih besedah za prelep vsprejem ter izraža svoje veselje nad tem, da ljudstvo slovensko vedno boljše spoznava važnost političnih shodov ter zanje kaže toliko izrednega zanimanja. — Po tem pristrčnem pozdravu so se skupno odpeljali v Smarije.

Na bližnjem griču pa so med tem odmevali topiči, s katerimi so tudi vrli šmarijski fantje razodevali svoje navdušenje za zborovanje katol. polit. društva.

Ob 3. uri je bilo zborovališče v župnijskem dvorcu že natlačeno polno; zbralo se je toliko čvrstih slovenskih mož od blizu in daleč, da jim ni zadostovalo prostorno zborovališče ter da jih je moralo mnogo zunaj ostati. — Navzoči so bili na shodu skoro v polnem številu duhovniki šmarijske dekanije, prišla sta na shod tudi gg. duhovnika z Iga. Pričujoči so bili pri zborovanju večinoma vsi župani in mnogo občinskih odbornikov in občin: Smarije, Grosuplje, St. Jurje, Žaljna, Polica in Kopanje, bil je torej zbran cvet slovenskih mož iz vse šmarijske okolice. Zborovališče je bilo po posebni skrbi preč. gosp. dekana Drobničja in njegovih duhovnih pomočnikov Fr. Gregorija in J. Šiške prav lično ozaljšano in za ta namen okusno prirejeno.

Predsednik shodu deželni poslanec za šmarijski okraj g. Fr. Povše v lepih besedah pozdravi navzoče, poudarja važnost političnih shodov, ki imajo namen ljudstvo podučevati v vseh javnih stvareh ter posebej obširno razpravlja o deželni gospodarski stvari; našteva dohodke in troške deželne uprave, navaja vire, iz kateri dežela nabira svoje dohodke ter izraža bojazen, da bo treba novih deželnih doklad, ako se ne bo gospodarilo posebno varčno in previdno z deželnim premoženjem. Navzoči, večinoma kmetovalci, so ta govor o gospodarskih stvareh z zanimanjem poslušali in živahno odobraval.

O drugi točki dnevnega reda: o prvem slovenskem katol. shodu, je govoril gospod And. Kalan. Poudarjal je, da se ni bilo tako važnega shoda med Slovenci, odkar se zavedajo svojih dolžnostij, na katerem bi bilo zbranih toliko odličnih slovenskih rojakov iz vseh naših pokrajin. Tak važen shod zasluži, da se o njem mnogo govori, da se proučujejo njegovi sklepi, vzlasti ker slovenski liberalci v svoji zaslepljenosti tako strastno napadajo te sklepe in lažljivo o njih poročajo. Podrobneje omenja odsek za šolo, pojasnjuje, da Slovenci vsikdar in povsod zahtevamo katoliško, slovensko in cenno šolo, pojasnjuje, da na katoliškem shodu ni nikdo napadal družbe sv. Cirila in Metoda, da torej neresnico trdi vsak, kdor kaj takega trosi med svet ali ustno ali po časnikih. Pri odseku za socijalne stvari poudarja govornik, da se kaže povsod, kjer vlada liberalizem, kako liberalci sipljejo javno imetje

za nepotrebne stvari, kako nakladajo vzlasti kmetovalcem krivična bremena ter jim kratijo in omejujejo državljanske pravice. Priporoča je govornik sklepu, da naj se verni Slovenci vedno tesneje družijo v katoliških društvih, ker le z združenimi močmi kot verni katoličani, vneta Slovenci in zvesti avstrijski domoljubi bodo se uspešno borili za svoje pravice proti tujim in domačim liberalcem-nasprotnikom.

O katoliški zavesti je govoril tajnik gospod Jos. Šiška. Pojasnjeval je v zgovorni in domači besedi, da je katoliški zavesti najhujša ovira največja nasprotnica — laž. Te laži se liberalci poslužujejo povsod, da uničujejo katoliško zavest, spoštovanje do cerkve in njenih služabnikov, vero in razodete božje resnice ter smešijo katol. verno življenje. — Tudi slovenski liberalci se poslužujejo vzlasti po katoliškem shodu laži, s katero ovirajo razširjanje in vtrjevanje katoliške zavesti med našim ljudstvom. Na obširno govori o znani laži „Slovenskega Naroda“, o štirih škofovih okrožnicah, ter pojasni, da je blizu 300 župnijskih uradov priča, da se take okrožnice niso nikoli izdale pod sedanjim škofom.

Ker se take laži trosijo med svet vzlasti po liberalnih časnikih, zato govornik svari pred slabimi liberalnimi časniki ter priporoča navzočim poštene katoliške liste. — Komur je mar za stari slovenski program, na novo potrjen in razmeram primerno označen na I. slovenskem katol. shodu, naj skrbi, da se javno naše življenje postavi na podlago načel katoliške vere. Na tem temelju je jedino mogoče graditi slovenskemu narodu srečnejšo prihodnost. — Tudi ta govor je žel obilno, glasno pohvalo. Za tem je predlagal č. gosp. župnik iz St. Jurja to-le velepomembno izjavo:

Zastopniki občin: Smarije, Grosuplje, St. Jurje, Žaljna, Polica, Kopanje in šmarijske okolice izjavljajo dne 16. oktobra 1892 o priliki shoda katoliško-političnega društva v Smariji, da se v svojih načelih in zahtevah popolnoma vjemajo s sklepi I. slovenskega katoliškega shoda; slovesno izjavljajo, da jih v srce bolé do zadnjih časov v Slovencih neslišani od slovensko-liberalne strani redno prihajajoči neolikani, hudovoljni in veri nasprotujoči napadi, katerih strupene pušice po besedi in tisku leté na našega prevzvišenega, premilostivega in v vsakem oziru čislanelega knezoškofa dr. Jakoba Missio in na našo vrlo duhovščino. Proti takim napadom zbrani najodločneje oporekajo in stanovitno oporekali bodo, dokler jih milostni Bog ohrani v pravi sv. veri!

Lepše, kakor s to izjavo se ni mogel završiti shod katol. političnega društva v Smariji. Najodličnejši zastopniki šesterih občin so slovesno izjavili svoje soglasje s programom katoliškega shoda ter soglasno obsodili krivične napade liberalnih listov na našega prevzvišenega knezoškofa.

Iskrena hvala prečast. g. dekanu in njegovi duhovščini, vsem županom in občinskim možem, ki so se trudili, da se je shod obnesel tako sijajno.

Pogumno naprej pod zastavo katoliškega shoda! Bog je z nami!

do današnjega dne, kakor priča baš družbini napredek v lepi tej vladikovini.

Kakor se spodobi, nosi pri družbi zastavo ljubljanska škofija, kjer je 23.077 udov, to je 2351 več, kakor leta 1891.⁶⁾

Da i slovenski Korotan vkljubo mnogim oviram vztrajno stopa na dan, kaže nam vedno rastoče število ondotnih Mohorjanov, kojih je letos 4708, za 346 več od lanskega leta. Res tolažljivo je, da vkljubo neugodnim razmeram tudi na Korškem število udov vztrajno, od leta do leta, napreduje, če prav ne velkiansko, pa dokaj veselo.⁷⁾

V goriški škofiji se je število Mohorjanov pomnožilo za 312⁸⁾, v tržaško-koparski za 140⁹⁾, v drugih škofijah vkupe za 227.

Novih udov je letos k družbi pristopilo 10.659, starih izstopilo ali umrlo 4783, med njimi 11 dosmrtnih (št. 152. do 162). Novih dosmrtnikov je pristopilo 77 (št. 948. do 1024). (Dalje sledi.)

⁶⁾ Leta 1891 je ovo število napredovalo za 1853; leta 1890 za 664; leta 1889 za 1543; leta 1888 za 3223.

⁷⁾ Leta 1891 za 242; leta 1890 za 226; leta 1889 za 286; leta 1888 za 475.

⁸⁾ Leta 1891 se pomnožilo za 29; leta 1890 padlo za 79; leta 1889 napredovalo za 251; leta 1888 napredovalo za 798.

⁹⁾ Leta 1891 napredovalo za 125; leta 1890 za 133; leta 1889 za 135; leta 1888 za 243.

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. oktobra.

Notranje dežele.

Delegacije. Avstrijske delegacije budgetni odsek je že končal svoje delo in danes ima delegacija prvo skupno sejo. Druga leta se v skupnih sejah ni skoro nič govorilo in je zatorej vse bilo jako hitro rešeno. Letos je pa pričakovati debate pri več točkah. Mladočehi ne mislijo molčati. Pred vsem misli dr. Masaryk govoriti o razmerah v Bosni in Hercegovini. Ogerske delegacije odseki pa še neso popolnoma končali svojega dela, ali vendar je že jutri prva skupna seja. Drugi teden bodo pa delegacije končale svoje delo in potem se pa precej snide državni zbor, ki se takoj loti budgeta. Vlada želi, da se budget reši še pred Božičem. Torej bode tudi letos budgetna razprava se vršila na okrajšan način. To je tudi prav, ker s tem zbor dobi časa za drugo plodonosno delovanje.

Moravsko. Pred dvema letoma so zmagali pri volitvah v občinski zastop v Prostejevem Čehi. To je pa Nemce silno razkačilo, ker so posebno v tem mestu jako ošabno in samovoljno gospodarili. Skovali so ugovor proti volitvi. Stvar se je spravila pred vse instance. Ta dni je ugovor zavrnilo upravno sodišče in nov občinski odbor se bode sedaj mogel konstituirati. S svojim ugovarjanjem so Nemci bili si podaljšali svoje gospodarstvo za dve leti.

Ogersko. Nekateri liberalni listi vedó povedati, da je papež dovolil, da se osnuje generalni vikarijat v Budimpešti. Vikar bode bajé prošt Csalka, kanonik v Požunu. Liberalni listi pišejo sedaj o porazu ostrogonskega nadškofijskega kapiteljna. To je pa le zavijanje. Kapitelj je le ugovarjal, da bi se cerkvene razmere bistveno predrugačile v Budimpešti brez papeževega dovoljenja. Če je pa papež dovolil generalni vikarijat, so s tem odstranjeni pomisleki ostrogonskega kapiteljna.

Vnanje države.

Turčija in Rusija. Mej Rusijo in Turčijo vrše se sedaj pogajanja o sklepu nove trgovinske pogodbe. Ta pogajanja pa le počasi napredujejo, ker se ne morejo sporazumeti o prehodu ruskih ladij skozi Bospor in Dardanelle. Rusi zahtevajo, da se v tem oziru jim dajo večje pravice, ali Anglija je to zvedela in naznanila, da bode za-se zahtevala iste pravice, kakor se dovolijo Rusom. Turki sami si pa mislijo, da je za varnost njih države najbolje, če vse ostane pri starem.

Rusija. V ministerskem komitetu sta se hudo sprla finančni minister in vrhovni prokurator svete sinode. Poslednji je očital prvemu, da židje imajo vedno večji vpliv v finančnem ministerstvu. Finančni minister je pa bil zaradi tega močno razžaljen, ker je mislil, da prokurator cika nekoliko nanj, ker je njegova žena židovske rodovine. Odgovoril mu je osorno, da naj se ne briga za njegov resort, kakor se tudi on za pope ne briga. Temu razporu je naredil konec predsednik tajni svetnik Bunge z opazko, da se tako po navadi ne govori v ministerskem komitetu.

Anglija. Novi lordmajor londonski je že pokazal, da se res hoče strogo držati svojega katoliškega prepričanja. Jedva je prevzel izvolitev, že je imenoval katoliškega duhovnika Aleksandra MacEaula svojim uradnim kapelanom. — Veliko veselje v konservativnih krogih je napravilo to, da so pri dveh dopolnilnih volitvah za parlament liberalci izgubili precej glasov, pri tretji pa celó propali. Konservativni listi iz tega že izvajajo, da večina naroda ni več na Gladstonovi strani, in zahtevajo, da naj odstopi, prav kakor bi trije volilni okraji že predstavljali mnenje vse Anglije. — V Dublinu so minolo sredo irskega podkralja lord Houghtona pozdravili z „živio“-klici nekateri Irci. Ker se to še ni zgodilo nobenemu irskemu podkralju, se s tem dogodkom pečajo vsi angleški politični listi in celó uvodne članke prinašajo o njem.

Spanija. Dne 12. t. m. se je bil sešel v Madridu kongres svobodomislecev. Ker se je pa na kongresu preveč zoper vero zabavljalo, morala ga vlada razpustiti. — Kraljica je podelila don Cristobalu Colonu, vojvodi Veraguškemu, potomcu Kristofa Kolumba, red zlatega runa. Severoameriški poslanik v Madridu je pa tega vojvodo in pa njegovega brata, markiza Barbolesa, vsled sklepa washingtonskega parlamenta povabil oficijelno na razstavo v Chicagu.

Nemčija. Že mnogo se je govorilo in pisalo o tem, da se napravi sprava mej Prusijo in vojvodo Cumberlandskim. Pogajanja o tem so se tudi že vršila, ali dosedaj brez uspeha. V ta pogajanja se vmešavata kraljica angleška in pa Cumberlandova mati. Prva nagovarja vojvodo, da se odpove svojim pravicam do hanoveranskega prestola, poslednja ga pa vedno opominja na obljubo, dano očetu, da se ne odpove svojim pravicam. Pri tem se pa gre za brunšviški vojvodski prestol. Prusija poprej noče dopustiti, da vojvoda Cumberland pride na brunšviški prestol, da se odpove pravicam do Hanovra. Mislijo se je bajé že na to, da se Cumberland odpove pravicam v korist svojega sina. Poslednji pa ni na nobeno stran zavezan in bi se torej ložje pogodil s Prusijo, da si tako zagotovi Brunšvik. Proti taki

1. Goriška	6.160	(+ 312)
2. Krška	4.708	(+ 346)
3. Lavantinska	19.244	(+ 2500)
4. Ljubljanska	23.077	(+ 2351)
5. Tržaško-koparska	2.651	(+ 140)
6. Sekovska	303	(+ 8)
7. Somboteljska	211	(+ 53)
8. Zagrebška	477	(+ 71)
9. Senjska	147	(+ 13)
10. Poreška	80	(+ 4)
11. Videmska	168	(+ 18)
12. Razni kraji	191	(+ 34)
13. Amerika	286	(+ 26)

Udov je 837 dosmrtnih in 56.866 letnih. (Lani je bilo 775 dosmrtnih in 51.052 letnih.) Vkupe je število udov narastlo za 5876, — napredek, velečasten za mali in ubožni narod slovenski!

V vseh škofijah je število udov napredovalo, — najlepše v lavantinski, kjer šteje družba 19.244 udov, za 2500 več, nego leta 1891.⁵⁾ Malone polovica novih udov prišlo je družbi iz lavantinske škofije, koja je družbin ustanovitelj Slomšek s svojim neumornim trudom preosnoval, in kjer so se sledovi delovanja vzornega vladike tako živo ohranili

⁵⁾ Leta 1891 se je število pomnožilo za 1251 udov; leta 1890 za 906; leta 1889 za 2251; leta 1888 za 1770.

uredbi je pa pred vsem tudi Cumberlandova mati, misleč, da se pokojnikova volja ne sme tako zavijati. Kdaj in kako se stvar vravná, o tem se še ne dá nič gotovega reči.

Japan. Jedva se je v tej deželi začelo parlamentarno življenje, že so se začeli najhujši parlamentarni boji. Na krmilu je ministerstvo iz aristokratov, katero ugaja cesarju. To ministerstvo se pa zdi demokratom preveč nazadnjaško in mu delajo najhujšo opozicijo. Demokratje zahtevajo, da bi ministerstvo bilo odgovorno le parlamentu, kakor je v Angliji. Cesar in vlada pa mislijo, da Japan še ni zrel za angleške uredbe. Okrog tega se sudejo parlamentarni boji v tej državi.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. oktobra.

(Slóvo od deželnega predsednika.) Ljubljanska duhovščina se je danes ob 11. uri poslovila od preblagorodnega gosp. deželnega predsednika barona Winklerja. Mil. gosp. prošt dr. Klofutar je v izbranih besedah čestital v imenu vseh p. i. gg. kanonikov stolnega kapitlja, semeniških profesorjev, mestnih župnikov in zastopnikov, gg. Lazaristov in oo. frančiškanov preblagorodnemu g. baronu na cesarskem odlikovanju z velikim križcem Franc-Josipovega reda. Ob enem pa je izrazil gosp. prošt za slóvo gosp. deželnemu predsedniku čute resnične žalosti, ki navdajajo duhovščino kranjsko vsled njegovega odstopa, ter globoke čute hvaležnosti za prijazno občevanje in prav očetovsko skrbljivost za vse stanove kranjskega prebivalstva. Želel je dalje njemu in ljubeznjivi preblagorodni gospej baroninji še mnogo zdravih in sladkih let počitka ter obetal jima v imenu vse kranjske duhovščine, da ja hoče ohraniti v najboljšem in hvaležnem spominu. — Gosp. baron Winkler se je na to v toplih besedah zahvalil za odkritosrčno čestitanje in za veliko pomoč, katero mu je kranjska duhovščina vsikdar skazovala v težavni in imenitni službi. Duhovščina je imeniten faktor v državi, in rad pripozna, da bi se vspehi, katere smo dosegli, brez vzgledne pomoči kranjske duhovščine ne bili dosegli. Z veseljem se hoče spominjati zbranih gospodov, katere v ljubeznjivih besedah poprosi, naj se ga spominjajo v molitvah, da bi mogel še nekaj časa posvetiti ljubljani družini svoji in dragim sodržavljanom. Naposled je podal vsakemu navzočih gospodov roko ter izpregovoril nekaj prijaznih besed. Čuti hvaležnost Slovencev spremljajo gosp. barona Andreja Winklerja v solčno Gorico, združeni s prošnjo, naj jim ostane vsikdar naklonjen zaščitnik na visokih in najvišjih mestih. Sladki mir in počitek naj mu ohrani še dolgo čile dušne in telesne moči, v korist lastne in cele slovenske družine!

(Odlični gostje pri mil. mariborskem knezoškofu.) Iz Gradca, kjer se je mil. knezoškof dr. Michael Napotnik udeleževal slovesnosti škofovskega 25-letnega jubileja dr. Zwergerja, prišla sta z domačim knezoškofom v Maribor kot njegova gosta prevzvišeni knez in nadškof solnograški, dr. Haller, in brixenski knezoškof dr. Aichner. Ogledali so si odlični gostje pri oo. frančiškanih zidanje nove Marijine cerkve in samostana in nekaj drugih zavodov. Popoldne sta se odpeljala prevzvišena škofa v Celovec.

(Izjava združene občine Predoslje-Premškovo prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu.) V naši mili Kranjski domovini je bilo do najnovejših časov neslišano, da bi se bili kedaj škofje zaničevali po časnikih ali javnih zborih, marveč se je verno ljudstvo mlado in staro povsod trudilo, jim najudanejšo spoštovanje in vso otroško ljubezen skazovati vsikdar in zlasti, kadar so prisli k njemu po svojih apostolskih potih, česar se je Vaša prevzvišenost sama prepričala po mnogih svojih višjepastirskih potovanjih. Le v najnovejših časih se eni, ki hočejo veljati kot posebni olivanci, učeniki in voditelji slovenskega ljudstva, zdaj v svoji zaslepljenosti tako daleč prišli, da so se predrznili surovo in neopravičeno z lažmi in obrekovanjem napadati in blatiti Vašo prevzvišeno osebo. Ali imajo taki ljudje kaj pojma od IV. Božje zapovedi, ki zapoveduje spoštovanje in pokorščino do duhovske in deželske gosposke? In vendar se nam po svojih kužljivih časnikih hinavsko hlinijo, da so tudi katoliki? Zato mi podpisani možje kot zastopniki združene občine Predoslje-Premškovo z vso odločnostjo in z vsem studom grajamo in obsojamo tako surovo in nekrščansko napadanje in žaljenje Vaše prevzvišenosti ter izrekamo vse otroško spoštovanje, udanost, ljubezen in pokorščino do vaše prevzvišene osebe, ker smo prepričani, da

se v pravem apostolskem dubu neumorno trudite za naš častni in večni blagor in prosimo Boga, da naj Vas, ki Vas je nam po svoji milosti dal za višjega pastirja, v resnični blagor naš domovini ohrani še mnoga mnoga leta! — Podpisani: Jože Žibert župan; Jakob Dolinar, Janez Zabret, France Umnik Miha Brezar svetovalec; Lorenc Remic, Janez Strupi, Lorenc Lokar, Jakob Bazaj, France Senk, Lorenc Košiča, Janez Ušlakar, odborniki. — Kakor smo v zadnjem listu radostno zabeležili krepko izjavo vrle občine Studenec-Ig pri Ljubljani, tako danes jednako veseli poročamo o odločni izjavi občine Predoslje-Premškovo, vzlasti radi tega, ker je skušal učitelj s Premškovega pri Kranju zaprečiti to izjavo. Značilno je, da so učitelji skoro povsod na čelu vseh spletk in agitacij proti katoliškemu gibanju; morda je tudi to znamenje, da je pri nas šola dobra in da so naši učitelji sami verni možje? G. Ribnikarju, ki je tako bahato a ob enem tako nesmiselno govoril o učitelstvu slovenskem na Svetčevem banketu, svetujemo naj natančneje opazuje delovanje svojih tovarišev, morda bo potem tudi kako marogo našel na učiteljih in ne bo vse krivde navalil na verno misleče može.

(Iz Stareloke) se nam poroča: Pri drugi občinski volitvi stareloški, ki se je vršila dné 14. in 15. septembra t. l., je bilo izvoljenih 18 odbornikov za občinski zastop. izmed katerih je bil dné 13. oktobra jednoglasno županom izvoljen g. Jakob Jelovečan iz Stareloke, svetovalec pa gg. Janez Gaber iz Papirnice, Jakob Hartman iz Suhe, Jarnej Triler iz Vimaš in Jakob Volgemut iz Trnja. — Pravim pri „drugi“ občinski volitvi in zakaj? Zato, ker je bila prva ovržena iz teh-le dveh vzrokov: 1. Paragrafi zahtevajo, da mora biti čas za vsak posamezen razred posebej določen. To se ni zgodilo, ampak so bili vsi razredi na eno uro povabljeni k volitvam, kar je bilo utrok, da so nekateri volilci morali neprimerno dolgo čakati. 2. Da bi posamezni volilci preje lahko šli po svojih opravih domov, volili so se z mejsabojnim porazumljenjem namestniki ob jednem z odborniki, kar ni po paragrafih. In vsled tega je c. kr. okrajno glavarstvo na pritožbo to volitev razveljavilo in drugo zaukazalo. — Čemu pa omenjamo to? Zato, ker se je tega slučaja hitro poslužil „Slov. Narod“, da je zavihtel svojo umazano batino po „črni suknji“. Dnó 2. avgusta t. l. je zatrobil mej svet grdo laž, da je starološki gospod kapelan temu uzrok, da se je prva volitev ovrгла. Iz povedanega lahko vsakdo previdi, da gospod kapelan z omenjenim točkami pač nima nič opraviti, tedaj tudi ne kriv biti razveljavljenju volitve. Napredno stranko pač moramo pomilovati, ako nima zanesljivejših poročavalec za svoj list, kakor beremo dan na dan. Seveda, ona se drži gesla: „calumniare audacter . . .“ pa je, za poštenost se ne briga. „Slov. Narod“ trdi pri tej priliki, da se ljudstvo zaveda. Pri nas pa takih, ki laži kujejo in obrekovanja trosijo mej svet, ne prištevamo med „zavedne“, ker smo si tudi v sedanjih razburkanih časih še ohranili zdravo pamet in pošteno srce.

(V Cerkljah na Gorenjskem) so bili 16. t. m. v nedeljo zjutraj štirje fantje raujeni, ko so streljali s topiči; eden izmed njih, v Ljubljano v bolnišnico prepeljan, je v smrtni nevarnosti, obe roki ima prestreljeni. Med desetim opravilom sta bila zopet dva ranjena! — Ako se strelja ob cerkvenih slovesnostih, naj pridejo zraven le poklicani, vajeni in trezni fantje, ponočnih razgrajalec ni treba!

(Iz Šmarjete pri Klevevžu.) Se nam poroča: Tudi pri nas močno razsaja bolezen grižsa. Prikazala se je najprvo v onih hišah, ki so v bližini trebeljske župnije in se potem dalje razširjala. Prizadeti so vsi oni kraji, ki leže na desnem kraju ceste, drugod je dosedaj še vse zdravo. Najhuje je pa na Zalovičah; ondi leži po pet bolnikov v jedni hiši. Skoro vsak dan imamo tudi po tri mrliče, vzlasti umrje mnogo za šoto godnih otrok. Bolniki ne morejo ničesar uživati, nekaterega tako hudo prime, da je v par dneh zdrav in mrtev. Šola se je zaprla, a zdravniške pomoči ubogo ljudstvo nima nobene. Zdravi se z domačimi zdravili. Toliko bolj se naše verno ljudstvo zateka k ljubemu Bogu in ga prosi pomoči, da bi odvrnil to hudo bolezen. V ponedeljek je g. župnik v ta namen napravil procesijo v Slape, udeležitev je bila nenavadno velika.

(Naš Benjamin!) Iz mariborske okolice, 14. oktobra: Izmed štajerskih narodnih poslancev udeležil se je „protesta proti I. slovenskemu katoliškemu shodu“ 9. oktobra samo eden — da ne obupajo — a le

jeden, — da se ne prevzamejo grobokopi slovenskega naroda, — udeležil se ga je skoro da najmlajši med njimi, dr. Ivan Dečko iz Celja. Užalilo nas je to tembolj, ker dr. Dečko ima srečo zastopati v deželnem zboru kaj zaveden del slovenskega Štajerja, namreč ljutomerski okraj. Komaj je dr. Dečko prekoračil 30. leto, že je postal po naporu in podpori narodne tamošnje duhovščine deželni poslanec, kandidiral je, se vé vsled sklepa vplivnega „Slovenskega društva na Štajerskem“. Gospod dr. Dečko se je pa pri svojem romanju v Ljubljano vendar malo preveč zanašal na narodno disciplino na Štajerskem ter na vpliv „Slovenskega društva“. Merodajni faktorji pa naj pri tem slučaju blagovolijo uvaževati, da bi bolje bilo, starim, izkušenim značajem, ki so morebiti mnogo žrtvovali in trpeli za našo narodno stvar, izročevati visoke časti narodnega poslanstva, kakor pa neizkušenim Benjaminom. Tako se je govorilo že svoje dni, in res, črnogledi so imeli prav! J. V.

(Katol. polit. društvo „Edinost“ v Vojniku) je imelo včeraj javen shod v gostilni K. Vrečarja.

(Dražja vožnja.) Državnih železnic starašinstvo je pritrdilo dné 10. m., da se zvišajo cene za osebe, kakor je predlagala vlada. Poleg voznine, ki jo zahtevajo za posamezne cone, se bo zahteval tudi znesek za kolek in postaje v daljavi 11—12 kilometrov se ne bodo več vštevale v prvo cono. Ta preuredba blezu obvelja že 1. novembra t. l.

(Iz Horjula.) Preč. g. župnik Fr. Dolinar bo praznoval prihodnjo nedeljo petindvajsetletnico svojega bivanja v Horjulu. Ker je gospod župnik zelo priljubljen, in to po pravici, hočejo Horjulci slavnostno praznovati ta dan.

(Lesena obleka.) Prof. dr. Mičlerli v Fraiburgu je te dni dobil patent na svojo iznajdbo. Ta učejnjak je namreč kemičnim potom les tako obdelal, da je podoben grobemu bombažu in se jako lahko tke. Niti lesene so jako mehke in mnogo trdnejši od bombaža. Bog daj, da bi ta iznajdba donesla kaj koristi revnemu ljudstvu.

(Poštno poslopje v Mariboru) jeli bodo zidati prihodnji teden. Pri nas v Ljubljani pa je o tem vse tiho; še sedaj ni rešeno vprašanje gledé prostora in najbrže ostane stvar vse pri starem.

(Ogerske salame in slanina.) Iz Pešte in v občé z Ogerskega se dovažá v naše kraje poleg žita in moke tudi mnogo prašičevega mesa in mesenih izdelkov, posebno slanina in ogerskih salam. Salame in slanina se shranja v velikih množinah v skadiščih, koder dobiš vse drugo, samo čistote ne; pošilja se pa v starih, od sala se leskečih, zamazanih žakljih, ki so vse mogoče kraje že videli in povsod vzeli seboj kako — ne posebno lepo znamenje. — Dokazano je, da se po cunjah in plesnivih kožah širijo nalezljive bolezni, zato so prav v Budimpešti mnogo cupj in kož došlih iz Nemčije uničili, da bi se obvarovali kolere. Zato pa tudi mi svarimo pred ogersko slanino in salamami, saj je čednega in okusnega domačega blaga te vrste v izobilju.

Telegrami.

Dunaj, 15. oktobra. O koléri došla so sledeča poročila: V Budimpešti jih je od včeraj zvečer do danes zvečer 23 zbolelo in 10 umrlo; v Szegedinu je jeden sumljiv smrtni slučaj. V Hamburgu je včeraj 10 oseb zbolelo, 3 umrle; v Krakovu - Podgorji sta umrli dve osebi. V Wolowcu in vsem gorliškem okraju ni več kolere.

Budimpešta, 16. oktobra. V vojnem odseku ogerske delegacije izjavil je vojni minister, da si vedno prizadeva, da bi vojnikom preskrbel večerjo. Ogerska tovarna za orožje je izdelala 4000 pušk, ki so dobre. Sedaj izdeluje tovarna 50.000 pušk, o katerih je on prepričan, da bodo tudi dobre. Raba brezdimnega smodnika ne škoduje puškam niti topom, zatorej jih ne bode treba dosti predelati. Z rezervnimi častniki je minister zadovoljen.

Frankobrod, 16. oktobra. Otrok brodarja neke ladije došle iz Duisburga je umrl za koléri podobno boleznijo. 15letni sin tega brodarja je tudi zbolel.

Novi Jork, 16. oktobra. Vžgali so se plini v premogovniku v Shamohinu v Pennsylvaniji, kar je povzročilo silno eksplozijo. Petnajst delavcev je mrtvih.

Atene, 17. oktobra. Potrjuje se, da je grška vlada vsled zlovoljnega postopanja rumunske vlade v Zappovi aferi sklenila pretrgati diplomatske odnose z Rumunijo. Grškemu poslaniku v Bukareštu se je predvčeraj naročilo, naj odpotuje. Ravno tako odpotujejo vsi konzulski funkcionarji. Varstvo grških podložnikov izroči se Rusiji.

Umrli so:

V bolnišnici:

18. oktobra: Matevž Erjave, delavec, 70 let, hemiplegia.

Tujci.

14. oktobra.

Pri **Maticu**: Ehrenfeld, glavni urednik; Nagy; Re-kassy; Grün, tovarnar; Sachs, Machanek, Königstein, Strauss, Nedelka s soprogo, Goldstein, Menkes, Glas, Brauner, Angel, Schidlof, Friedrich, Ziffer, trgovci; Fritsch, Kussl, in Graf, potovalec, z Dunaja. — Stromajer, hišna, s Krškega. — Wel-selko, doktorjeva soproga, iz Trebnjega. — Ribič z Gorenjskega. — Polet, uradnik, iz Vipave. — Mikuš z rodbino iz Lazov. — Modelak, potovalec, iz Gradca. — pl. Vestenegg iz Novega Mesta.

Pri **Stonu**: Grund, arhitekt; dr. Drescher, koncipijent; Bartha, Grünbaum, Weinberger, trgovci; Mieres in Löbl, potovalec, z Dunaja. — Freidl, potovalec, iz Genfa. — Laufberger; Davidi s soprogo, in Urbančič, trgovec, iz Gradca. — Pola s soprogo iz Pulja. — Möhling, tovarnar, iz Maribora. — Schmid,

tehnik, in Stöckler, knjigar, iz Stutgarta. — Mangold, potovalec, iz Budimpešte. — Szekely iz Kaniže.

Pri **avstrijskem caru**: Jeršan, računski poddašnik, iz Ljubljane. — Brenčič z Vrhniko. — Mejač, vinotrižec, iz Komende. — Franz iz Novega Mesta. — Prijatelj in Pipan z Dolenskega. — Mandina iz Inomosta.

Pri **bavarskem dvoru**: Svoboda, potovalec, z Gorenjskega. — Tinkofer iz Trbiža. — Petrak, Muselielik in Schreiber iz Gradca.

Pri **južnem kotlodvoru**: Supančič, mlinar, iz Bi-
strice. — Wadtmuth, potovalec, iz Berolina. — Fink, trgovec s sadjem, iz Hartberga. — Omersa, uradnik, s soprogo, iz Beljaka.

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličanstva.

Bogato oskrbljena po c. kr. ravnateljstvu loterijskih dohodkov zajamčena

XXVIII. državna loterija

za civilne dobrodelne namene.

3135 dobitkov v skupnem znesku 170.000 gld. in sicer: 1 glavni dobitok s 60.000 gld. z dvema preddobitkoma in dvema podobitkoma a 500 gld., 1 glavni dobitok s 30.000 gld., z 1 preddobitkom in 1 podobitkom po 250 gld., 2 dobitka po 10.000 gld., 10 dobitkov po 1000 gld., 15 dobitkov po 500 gld., 100 dobitkov po 100 gld., naposled serijski dobitki v skupnem znesku 30.000 gld. — Zrebanje se bo vršilo nepreklicno dne 29. decembra 1892. — Srečka stane 2 gld. avstr. velj.

Podrobnejša določila ima igralni načrt, ki se dobiva brezplačno s srečkami pri oddelku za državne loterije, Dunaj, I., Riemergasse 7, II. Stock, in Jakobshofe, kakor tudi po mnogih prodajalnicah. — Srečke se pošiljajo poštne proste.

Dunaj, oktobra meseca 1892. 81 6-1

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodkov,
oddelek državne loterije. 464 6-1

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokri- na na 24 ur
		srakomera v mm	lopimera po Celsiusu			
7. u. jut.	739.7	14.4	sl. sez.	oblačno		
18. 2. u. pop.	729.7	18.2	sl. jug.		0.00	
9. u. zveč.	730.6	13.3	sl. zap.	del. jasno		
7. u. jut.	731.2	8.8	sl. vzh.	del. jasno	5.90	
9. 2. u. pop.	730.5	16.0	sl. jzap.			
9. u. zveč.	730.7	11.8	brezv.	oblačno		

srednja temperatura obeh dni 15.3° in 12.2°, oziroma za 3.8 in 0.7° nad normalom.

Tinkuro za želodec

pripraviša lekarna **Gabrijel Piccoli**. 261-10

Ta tinktura za želodec je sredstvo, ki lahko, vendar zdatno krepeča opraviša prebavnih organov in pospešuje odprt život. Dr. Hager, doktor filozofije in medicine itd. itd. v Frankobrodu n. O., in prof. Knapitsch, zapriščen sodnijski kemik v Ljubljani, sta to tinkturo za želodec kemično analizovala in soglasno našla, da ni drastično sredstvo.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 steklenicami stane gld. 1.36, s 24 gld. 2.60, s 36 gld. 3.84, s 44 gld. 4.26, 55 steklenic tehta 5 kilg. s poštno težo in velja gld. 5.26. 110 steklenic gld. 10.30. Poštino plača vedno naročnik. — 1 steklenica 10 kr.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja narečila se proti povzetju svote točne izvršujejo.

IVAN JAGER,

mesarski mojster,

v Ljubljani, poleg mesarskega mostu (v mestni mesnici).

Ker so se zadnji čas o mojem obrtu različne, v škodo taistemu namenjene govornice raztrosile, usojam si svojim velecenjenim prejemnikom, kakor tudi slavnemu c. in kr. vojaštvu s tem naznaniti, da so iste **neresnične in popolnoma izmišljene.**

Ob enem se zahvaljujem za do sedaj mi skazano zaupanje in se priporočam z zagotovilom vestne postrežbe z najboljšim in najcenejšim mesom tudi nadalje k mnogobrojnemu obisku.

Z najodličnejšim štovanjem

Ivan Jager,
mesarski mojster.

Dunajska borza.

Dne 17. oktobra.		Dne 15. oktobra.		Ljubljanske srečke, 20 gld.	
Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 75 kr.	Ogerska zlata renta 4%	112 gld. 65 kr.	Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 25
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 55 "	Ogerska papirna renta 5%	100 " 45 "	Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 25
Zlata renta 4%, davka prosta	115 " 05 "	4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " — "	Salmove srečke, 40 gld.	62 " 25
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 30 "	5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	152 " — "	Windischgraezove srečke, 20 gld.	58 " —
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	986 " — "	Državne srečke l. 1864., 100 gld.	184 " 25 "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 " 50
Kred. tne akcije, 160 gld.	312 " 40 "	Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "	Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2787	50 " 50
London, 10 funtov strl.	119 " 55 "	Zastavna pisma	100 " — "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	98 " 75
Napoleonond (20 fr.)	9 " 51 "	Kreditne srečke, 100 gld.	190 " 50 "	Papirni rubelj	1 " 19
Cesarski cekini	5 " 68 "	St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "	Laških lir 100	— " —
Nemških mark 100	58 " 70 "				

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile št. 10.
Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kurnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.
Razna naročila izvrše se najtočnejše.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:
4% bolzansko-meranske prioritete.
4 1/2% galliškega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.
4% duhovsko-podmokelske (Dux-Bodenbacher) srebrne prioritete.

Brezplačno shranjevanje in oskrbovanje **inovine.**
Natančnejša pojasnila dajo se v našej pozvedovalnej pisarni ustno in pismeno.